

[Ellinger.]

Valuta var fremme her i Tinget, tillod jeg mig at sige, at det er umuligt at skille Valutabegrebet fra Varebegrebet, og at en Begrænsning af Vareimporten vilde være et uomgængelig nødvendigt Led i disse Foranstaltninger. Der er kun gaaet ti Dage siden, og nu møder altsaa Ministeriet frem med det foreliggende Lovforslag. Og jeg vil sige, at det halve Skridt, man foretog den Gang, er ikke blevet gjort smukkere eller bedre ved den Maade, hvorpaa Loven om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta i Mellemtiden er blevet ført ud i Livet.

Det foreliggende Lovforslag tilstræber, som ogsaa nævnt af en tidligere Taler, at bidrage til en Forbedring af Handelsbalancen. Den højtærede Finansminister var forsigtig, da han tilføjede: „i nogen Grad“. Det, tror ogsaa jeg, er rigtigt; de her foreslaaede Bestemmelser vil kun i nogen Grad bidrage til en Forbedring af Handelsbalancen og dermed til en Forbedring af Betalingsbalancen. Ogsaa det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (N. K. Kristensen), som talte paa Venstres Vegne, nærede Frygt for, at dette ikke var nok. Jeg deler hans Frygt og maa gaa ud fra, at der snart kommer stærkere Foranstaltninger, som kan bidrage til Gennemførelsen af det Formaal, der her tilstræbes.

En Del af Forslaget, Forslagets § 2, indeholder Ændringer væsentlig af teknisk Art, og Bidraget til en Formindskelse af Importen for disse Varers Vedkommende er ogsaa væsentlig „af teknisk Art“; jeg tror desværre, at dette Bidrag vil vise sig at være ret ringe, naar Hensyn tages til, hvad det er for Lande, fra hvilke vi modtager Importen af disse Ting, delvis i hvert Tilfælde.

Naar det i Forslagets § 1, 2det Stykke, hedder:

„Finansministeren bemyndiges dog til at tillade Indførsel og Indklarering af Varer, som er købt forinden den 28.

November 1931, naar det godtgøres...“, saa gaar jeg ud fra, at det er en i Lovsprogs Form given Bestemmelse om, at en saadan Indførsel og Indklarering af Varer, naar disse Forudsætninger er til Stede, er tilladt. Saaledes er det ogsaa i Almindelighed, naar der i en Lov gives en Minister Bemyndigelse til at gøre noget; saa er det en Form for, at noget saadant skal ske — naturligvis naar de Forudsætninger er til Stede, som nævnes i Loven.

Bestemmelsen i 3die Stykke gaar ud

paa, at Indklarering af Varer af nævnte Art kun kan finde Sted efter særlig Tilladelse fra Departementet for Told- og Forbrugsafgifter, saaledes at der dog kun skal kunne indføres 50 pCt. af, hvad der tidligere er indklareret i hver Kalendermaaned. Vilde det nu ikke have været heldigere, om man havde valgt et noget længere Tidsrum end en Maaned, f. Eks. et Kvartal? Jeg skal ikke fæste mig videre derved. Derimod gaar jeg ud fra og vil udtale Haabet om, at denne Bestemmelse vil blive gennemført saa lempeligt som muligt overfor Firmaer, som uforskyldt stilles ugunstigt ved denne Bestemmelse, saa at ingen med Føje skal kunne beklage sig over Til sidesættelse af Ret og Billighed.

Jeg skal endnu blot tilføje, at naar det ærede 3die Medlem for 6te Kreds udtalte sin Forundring over, at Bladene allerede i Morges kunde fortælle, hvad dette Lovforslag indeholdt, havde det ærede Medlem fuldkommen Ret; det er der Grund til at beklage sig over. Jeg vil indtrængende henstille til den højtærede Minister, at Ministeren, hvis han — hvad jeg gaar ud fra — kommer igen med saadanne Forslag til Rigsdagen, Forslag, som efter deres Natur maa gennemføres overordentlig hurtigt, søger Tid til — og den Tid vil altid findes — at gøre i alt Fald Rigsdagens Partiers Formænd bekendt med Forslagets Indhold, saa han eventuelt kan modtage visse Henstillinger med Hensyn til Lovforslagets Indhold, inden Ministeren træffer sin endelige Bestemmelse om dette Indhold. Thi i Virkeligheden har Rigsdagen ikke nogen som helst Indflydelse paa, hvorledes et Lovforslag som dette kommer til at se ud, da en Udvalgsbehandling — i Folketinget har en saadan jo været foretaget — maa være saa kort, at den jages igennem; og der kan i Regelen ikke stilles Ændringsforslag. Landstinget er naturligvis ogsaa nu fuldstændig afskaaret fra en saadan Undersøgelse af Lovforslagets Bestemmelser; vi maa renoncere derpaa, men der kunde naas ikke saa lidt, og det vilde være en ganske naturlig Hensynsfuldhed overfor Rigsdagen, om en saadan Konference kunde finde Sted, i alt Fald med Partiformændene.

Den Situation, i hvilken vi lever, og som er alles Kamp mod alle, har altsaa nu ogsaa medført Fremsettelse af dette Lovforslag, om hvilket man maaske nok kan sige, at da Bjergene skulde føde, blev det en Mus. Ministeren har heller ikke kunnet oplyse, har i hvert Fald ikke op-